

ST. — NO. 1650

Entered as second-class matter, Dec. 6, 1907, at the post office at Chicago, Ill., under the Act of Congress of March 3, 1879

CHICAGO, ILL., 26. APRILA (April 26), 1939

Published Weekly at 2301 So. Lawndale Ave.

LETTO—VOL. XXXIV.

Položaj v Evropi vzlic apelom nespremenjen

PREDLOG PREDSEDNIKA ROOSEVELTA NI
BIL NAJBOLJŠA DIPLOMATICNA POTEZA.
— JUGOSLAVIJA V KLEŠČAH. — ANGLESKI
PREMIER SPET V SVOI STARI VLOGI

Izgleda, da predsednik Roosevelt s svojim direktnim apelom na Hitlerja in Mussolini, ki ga je jima naslovil 15. aprila, ni dosegel zaželenega učinka. Časopisje v Italiji in Nemčiji je že smešilo. Hitler in Mussolini sta se iz njega norevala v svojih govorih in izjavah.

Diplomaticni manevri

Ameriški predsednik je mora misili, da bo spravil s svojim predlogom fašistična diktatorja v neljubo zadrgo. Tega ni dosegel. Predlagal jima je, da naj se zavežeta ohraniti mir vsaj deset let, in če mogoče 25 let in izjavita, da ne kanita napasti nobene izmed dežel, katere jima je navedel po imenu.

Hitler je vladam teh dežel takoj naslovil noto z vprašanjem, v katerih je hotel izvedeti od njih: 1. Ali se vaša dežela boji, da jo bo Nemčija napadla? 2. Ali je vrla vaše dežele vprala predsednika Roosevelta, da naj apelira na Nemčijo v korist vaše varnosti?

Male dežele v zadrgi

Tako se je dogodilo, da so v resnici prisile male dežele v nevrijetnost. Če rečemo, da se Hitlerje boje, bi se mu zamerile, vrh tega tudi ni junaško trdit, da se koga bojni. Nadaljevanje na 5. strani)

LES SLABO NADOMEŠTILO ZA BOMBAŽ IN VOLNO

Nemčija pošilja v Jugoslavijo v zameno za živila blago in stroje. Blago je veliko cenejše, kakor je angleško ali kot je bilo prej češko, kajti kar Nemčija producira dobrega blaga, ga pokupijo njeni imoviti sloji. Se premalo ga je zanje, da tudi oni kupujejo angleško blago. Ampak Nemčija ima masno producijo za ceneno blago, ki ga morajo kupovati delavci in kmetje v Nemčiji, drugega pa se izvaja v zameno za surovine. Nemčija pa je vsled ogromnega oboroževanja finančno obubožala toliko, da surovin ne more kupovati v inozemstvu toliko kot jih potrebuje, in ker svojih nima zadosti, si pomaga z nadomestili. V tem oziru so nemški znanstveniki dosegli v prošlih nekaj letih presestljive uspehe, toda nadomestila so nadomestila.

V TEJ IN PRIHODNJI ŠTEVILKI

Razprava o bodočnosti našega gibanja se v tej številki nadaljuje.

Običajni članek F. Zaitza na 2. strani je izpuščen in na mestu njega je poročilo o socialistični stranki. Nadaljevanje bo prihodnjem teden.

Prvomajski proglašec in internationale je na 2. strani.

Dopisniki izražajo svoja mnenja svobodno po svojem najboljšem prepričanju, in učinkovito samo želi to, da se to vprašanje — kaj in kako naj posluje JSZ, definitivno reši že v tem letu, da bomo potem lahko posvetili svoje moči konstruktivnemu delu, namesto zgorj kritičnim razpravam.

znale resnico, bi jim tudi nič ne pomagalo. Zato so Hitlerju večinoma odgovorile, da se ob Nemčiji počutijo popolnoma varne in se brez strahu. Le Rumunija je naravnost poudarila, da v sedanjem položaju ni varna prav nobena dežela.

Jugoslavija v Škriceh

Poleg Poljske je zdaj Jugoslavija najbolj v Škriceh. Vseled lanskih in letošnjih sprememb evropskega zemljevida je čisto zajeta v območje osi Rim-Berlin.

Hitler ima veliko armado ob njeni severni meji, Mussolini ima par sto tisoč vojakov ob njeni meji v Julijski krajini in zdaj tudi v Albaniji, da lahko Jugoslaviji v slučaju konflikta Jadransko morje poljubno zapre. Niti čehoslovaška ni bila toliko zajeta kakor je zdaj Jugoslavija, kajti tudi Madžarska in Bolgarija si želite povečanja na njen račun. Tako jo te dežele čisto lahko stro in si jo razdele, kar pa se zaenkrat še ne zgodi.

Križajoči si interesi

V interesu Italije je, da je med Jadranškim morjem in Nemčijo umešna dežela. In ako ne, tedaj bi Italija hotela zase vso ostalo Slovenijo, razen morda se koga bojni. Nadaljevanje na 5. strani)

Zanimiva je notica o nadomestilih v blagu za oblike, ki ga morajo dobivati iz Nemčije tudi zadružne "prodajalne" v Sloveniji. Poročilo je bilo v listu skrjanano, kajti ker je Jugoslavija izpostavljena Nemčiji, je jugoslovanska cenzura silno oprezna, da bi ta ali oni list ne užalil mogočnega tretjege rajha in njenega firerja. Tako je vsa stvar priobčena kot malo novičica pod naslovom "Blago, ki se lomi". Glasi se:

V blagu, ki prihaja iz Nemčije, je vkljano veliko vlaken, ki so napravljene iz nadomestnih surovin, predvsem iz lesa. Svojstvo takega blaga je, da se takoj mečka in gubanči. Ako potem tako blago pride v dotik z likalnikom, postane trdo, gube, ki nato nastanejo, pa povzročijo "lom" blaga. Take skušnje so napravili s tem blagom po nekaterih zadrugah v naši državi.

(Nadaljevanje na 5. strani)

Prvi maj 1939—praznik obupa ali—upanja?

Število držav, v katerih je delavski Prvi maj praznik obupa, se povečava. Tisoče, milijone ljudi, je njih potlačenih in mnogo uničenih zaradi prepričanja.

Sijajno delavsko gibanje na Češkem je bilo letos strto pod nacijskim valjarem, kakor je bilo pred tem v Nemčiji, v Avstriji, Italiji in v raznih napolfističnih deželah v vseh delih sveta.

Mednarodna delavsko gibanje je v tem položaju v se večji krizi nego je bilo v razkojih, katere je samo zakrivilo. Kominterni se je v interesu svoje države podala na pot oportunitizma. Delavsko-socialistična internacionala pa je v mednarodni politiki doživel udarce, ker s taktiko pacifizma ne more nadaljevati. Dokler ni bilo fašističnih diktatur, je njen program za mir, proti oborževanju in za demokracijo veljal. Bil je zapoveden v borbi za pravice ljudi, za priznanje dostojanstva delavcu, ki ustvarja z umom, garanjem in znojem rve kar imamo.

Fašizem je uspešnost te taktike za enkrat one-mogočil. Na prvenstveno mesto je postavljal topove, ki ničesar ne slišijo in o glasovnicah nič ne vedo. Diktatorji grade vsa svoja dejanja in neha-nja na podlagi načelu, da je moč zmerom v rokah najsilnejših.

In prav v tem je naše upanje. Nobena dežela, noben diktator, nikak režim ničesar ne zmori brez onih, ki delajo umsko in ročno v industriji in v rudnikih, na poljih in kjerkoli. Taki ljudje so odpravljeni zla v prošlosti. Vse, kar je bilo pridobljenega, je bilo njihova zasluga. In prav ti ljudje se bodo polagoma zdramili tudi izpod sedanja peže razmer in jim napravili konec.

PRESOJANJE DOGODKOV DOMA IN PO SVETU

Janez Radečan poroča v clevelandski "E.", da je v Španiji padlo in v bolnišnicah umrlo 230 Slovencev. Imen v tem poročili ni navedel. Pravi, da je bilo vseh Jugoslovanov v mednarodni brigadi okrog 1700, med njimi 450 Slovencev.

Koncentrijska taborišča na Slovaškem so že prilično napolnjena. Zdaj se Slovaki namreč "svobodni". Vlada je imenovala v vsako podjetje, ki je imelo pol milijona prometa kron ali več, posebnega vladnega komisarja, ki v podvezetu paži na interese države. Plačati jih morajo seveda privatna podjetja. Tako si je država ustvarila precej novih dobrih služb za svoje birokrate. Slovaška je v gospodarskem kaosu. Mnogi se bojejo, da ne bo dolgo, ko bo Madžarska zasedla vso slovaško deželico. Mnoga znamena dokazujojo, da ima vlada v Bu-

dapešti v ta namen tajen sporazum s Hitlerjem.

Golufiv Vrangler. — Ruski vrangler Vinogradov, ki je zaenzo z drugimi vranglerji po civilni vojni v Rusiji pribeljal v Jugoslavijo, je svoječasno opearabil društvo slepih deklek za okrog milijon dinarjev. Pa se je zmagal. Nato je začel posredovati za postavna dovoljenja tombol, ki jih je težko dobiti. Organizacije so temu vranglerju plačevali visok komišen, ki ga je slednji seveda delil z oblastniki, kateri izdajajo "permite".

Podaljševanje delavnika v Nemčiji in Franciji je posledica militarizma. V Nemčiji je v industriji za izvozno trgovino podaljšan na 12 ur, v municipalni in pri gradnji trdnjav pa znaša v mnogih slučajih celo 18 ur dnevno. Najkrajši je 12 ur na dan.

(Nadaljevanje na 5. strani)

hitev pristal, nikakor pa ne more zadovoljiti zahtevi, da vrnira Srbiya Hrvatski vrniti znaten del že plačanih in porabljenih davkov, kajti to bi bilo "reparacije", kakršne je plačevala Nemčija. Srbiya pa je vendar med zmagovalimi deželami in Hrvati bi ji moraliti hvaležni, ker jih je pomačila osvoboditi. Hrvati odgovarajo, da so zdaj manj svobodni kot so bili pod Avstro-Ogrsko.

Srbija bi se zahtevali Hrvatov rada uprla in bi se — če se ne bi bala usode — Čehoslovaške. Le radi tega se zdaj pogaja z njimi. Sedanja vlada je z odobritvijo regenta baje pri-

Majski Glas izšel z bogato vsebino

"Majski Glas", ki je izšel te dni na 84 straneh v obliki revije, vsebuje nad petdeset raznih daljših in krajsih spisov ter o-krog trideset slik.

Nedvomno bodo čitatelji sprejeli to revijo spet za velik uspeh in jo pomagali širiti v čimvečji krog našega ljudstva. Kajti gradivo v Majskem Glasu je namenjeno ljudstvu.

Pregled vsebine je na 2. strani v tej številki.

Tudi fraze Slovakov brez pomena

Ko so Slovaki proglašili "osvoboditev" izpod čehoslovaške vlade v Pragi, so njihovi klerikalni voditelji slovesno oznanili, da ne bodo dali Madžarski niti pedi svoje zemlje in niti ene duše. Od tedaj je slovaški diktator monsignor Tiso prepustil že precejšnje kraje svoje dežele ogrski vladi in jih bo moral menda toliko časa, da od "svobodne" Slovaške ne bo ničesar ostalo.

"Niti pedi svoje zemlje" in vsa slična gesla, ki jih rabijo nacionalistični in drugi pokreti, imajo samo enamen: navduševati in varati maso, ali pa jih vlivati upanje sicer za poštene namene, ki pa se v praksi ne uresničijo in povzročajo med maso samo razočaranje.

Seja odbora strokovne internationale ne bo v Ameriki

Prihodnja seja eksekutivne mednarodne zveze strokovnih unij, ki kateri prideva zdaj tuji AFL, unije CIO in nekatere samostojne, kot ILGWU, bi se imela vršiti v New Yorku.

Tajništvo strokovne internationale pa je sporočilo, da vsled napetih razmer v Evropi in vojnih nevarnosti člani odbora ne morejo na tako dolgo pot, ker položaj zahteva, da so na licu mesta. Prihodnja seja bo vsled tega v Evropi. Čim pa se politično ozračje umiri, bo zborovanje sklicano v New York.

Konferenca soc. organizacije okraja Cook

Chicago. — V nedeljo 7. maja ob 1:30 pop. se bo vršila konferenca soc. stranke okraja Cook v strankinem uradu na 549 W. Randolph St. Zastopniki klubov in vsi drugi člani so vabljeni, da se je udeleže.

Veliko zlata in bede

Zed države imajo za \$15.605,000,000 zlata, ali 51 odstotkov vsega zlata na svetu.

NAŠE PRIREDBE 1. MAJA IN DRUGE

Ker pada letos prvi maj na pondeljek, se bodo v tej deželi vršila prvomajska slavlja večinoma v nedeljo dan prej in ponekod tudi v soboto.

Naša slavlja se bodo vršila v sledenih krajih:

CLEVELAND.—Koncert soc. stranke v klubu št. 27 v nedeljo 30. aprila v SND. Sodeluje tudi soc. stranka okraja Cuyahoga.

DETROIT.—Prvomajska slavlja obuhvatijo sodelovanjem pev. zborov "Svoboda" v nedeljo 30. aprila v Slov. del. domu.

SPRINGFIELD.—Prvomajska slavlja kluba št. 47 JSZ v nedeljo 30. aprila v Slov. domu.

CHICAGO.—Prvomajska prireditev soc. stranke v Douglas Park auditoriju, S. Kedzie in Ogden Avenue.

WAUKESHA.—Prvomajska prireditev kluba št. 45 JSZ v pondeljek 1. maja zvečer v SND.

BRIDGEPORT.—Prvomajska slavlja kluba št. 11 JSZ v nedeljo 30. aprila v društveni dvorani na Boydsville. O.

PROLETAR

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILLO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE

NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75, za četr leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka popoldne sa priobčitev v številki tekočega teden.

PROLETAR

Published every Wednesday by the Jugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor.....Frank Zaiza.
Business Manager.....Charles Pogorelec.
Asst. Editor and Asst. Business Manager.....Joseph Drasler

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.
Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAR

2301 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.
Telephone: ROCKWELL 2864.

Proglas socialistične internacionale

Delavska socialistična internacionala pravi v svojem prvomajskem proglasu med drugim:

Delavstvu vseh dežel!

Spanska republika je padla, češka republika uničena, Kitajska razdejana vsled dívjanja vojne, in Evropa v skrajni nevarnosti vojne—tak je položaj, v katerem se mednarodno delavstvo pripravlja na proslavitev svojega praznika.

Naše prve misli so pri bratih v Španiji. Z globoko žalostjo povešamo svojo zastavo njim v pozdrav. Branili so republiko pred despotizmom, demokracijo pred diktaturo, svobodobčine človeka pred fašizmom, pravice delavstva pred državnim suženjstvom. Vsled tega je vsa temna svetovna reakcija stala proti njim. Fašisti so se bali, da bi postala zmagovita republika trdnjava svobode v Evropi. Visoki finančniki so se bali, da postane zmagovita republika trdnjava napredka na svetu. Vsled tega sta dve fašistični velesili v Evropi spustile svoj ogromni vojni stroj proti španski republike, demokratske države pa so liki ptič noj utaknile glavo v pesek in govorile o neumešavanju v Španiji. Zaraditega je s krvjo namočena španska zemlja postal bojno polje najljutjejše razredne borbe v naši dobi.

Blizu 33 mesecev so španski delaveci in kmetje vzdržali pred ogromno premočjo avionskih bombnikov, tankov in težkega topništva. Pogumno so prenasili glad, obleganja, blokado in morilski napade iz zraka. Noben list zgodovine ne priča o večji primeri odločnosti ljudstva v boju za svobodo.

Nešteoto žrtve je padlo. Oni so nesmrtni žrtvi, vtisnjene v srca delavskega razreda, in njihovo junaštvo bo ob enem podigalo v španskemu ljudstvu željo po svobodi. Narod, ki je dokazal, koliko krvi je pripravljen prekriti za svobodo, se ne bo upognil suženjstvu. Zmaga tujega fašizma v Španiji ne bo dolgotrajna.

Spanska republika je poražena. Ampak ni mrtva.

Zivela španska republika!

Slična usoda je zadeila čehoslovaško republiko. Bila je citala demokracije v centralni Evropi. Bila je odločno za branitev svoje svobode in neodvisnosti. Zapoščena od zaveznic, zupajoč v garancije velesil monakovskega sporazuma, se je udala prvenu razkosavanju. Mogotci Nemčije so spet prelomili svojo besedo. Poslali so svojo armado v okrnjeno, oslabljeno deželo in jo proglašili za kolonijo tretjega rajha. Deset milijonov Čehov in Slovakov so spremnili z ponosnih, samozavestnih državljanov v sužnje tuje nacionalistične vlade. Nato je Hitler sarkastično omenil: "Čehoslovaška republika je nehala eksistirati." Toda tisočletna zgodovina češkega naroda je sijajan dokaz njegove neumirjoče volje po svobodi. Udal se ni ne nastavil niti korupciji Habsburžanov. Prav tako se ne bo udal Hitlerju. Deloval bo neumorno za strmoglavljenje obovsražene tuge fašistične vlade in se pripravljal na uro osvobojenja. Ta ura pride. Hitler je zdaj združil borbo Čehov z borbo za zmago nemške revolucije.

Usoda Etiopije, Španije, Kitajske, Avstrije, Čehoslovaške in Albanije dokazuje vsem ljudstvom s silovitim poudarkom, kaj jih čaka, ako se ne organizirajo za odločen odpor fašizmu.

Z brutalnimi nasilstvji, ali pa s pretnjami nasilstvom so miro-ljubne dežele iznenada napadene in uničevane z upori in vojami. Njihova mesta leže v razvalinah, njihova svoboda potepata.

Pred okupacijo Čehoslovaške sta dve demokratični velesili odgovorile fašistični agresivnosti le v slučaju Etiopije z ohlapnim odporom in drugih slučajih niti toliko ne. Sistem kolektivne varnosti sta prepustile razpadu in enako ligi narodov. Svet se je povrnil v politiko sile, kakršna je privedla v zadnjo splošno vojno.

Vsaka kapitulacija fašizmu pomeni zanj nov triumf. Hitler je vzel Avstrijo, nato Češko, potem Memel in začel pretiti z zavzetji Poljakom. Mussolini si je osvojil Etiopijo, vpadel nato v Španijo, okupiral Albanijo in preti Franciji, od katere zahteva dežel in privilegijev. Vsaka fašistična zmaga pomenja spodbujanja za nova osvajanja.

Nevarnost miru in svobodi je mogoče odstraniti edino s skupnimi silami ogroženih ljudstev.

Pred petdesetimi leti — 14. julija 1889 — so se zbrali zastopniki evropskih in ameriških delavev, da obnove socialistično internacionalo. Ta kongres je določil prvi maj za mednarodni delavski praznik bojevnosti in veselja.

Pred 150 leti je francoska revolucija proglašila svoje veličaste principe svobode.

Nadaljevanje borbe za svobodo je potem postala dedičina delavskega razreda. Za ideale svobode je delavstvo doprineslo že nepopisno žrtve na vseh političnih bojiščih po svetu. Za te ideale danes trpi mnogo naših sodrugov v koncentričnih taborih. Mi bomo branili to našo sveto dedičino. Borili se bomo za svobodo kjerkoli bo ogrožena in se vojevali zanj kjerkoli je poteptana. Samo v svobodi bo socializem dosegel svoj triumf!

Zivela svoboda!

Ziveli mednarodni socializem!

ZA SPREMENITEV WAGNERJEVE POSTAVE

Na sliki na vrhu v sredini je senator Robert F. Wagner, na levem je senator Elender, in na desni senator Thomas (Utah), ki konferirajo o predlogih za spremenitev Wagnerjeve postave za izčišenje delavcev in reševanje industrijskih sporov. Delodajalc trdijo, da je postava sedaj prisrantska, zato hočejo v njih dolgočo, ki jih bodo protektirale. Mnogi zahtevajo, da naj za kon dolgoč delavcem, to je, unjam, tudi dolžnosti, ne samo pravice.

Travers Clement novi tajnik socialistične stranke

Eksekutiva soc. stranke, ki je imela sejo 14., 15. in 16. aprila v Detroitu, je imela pred seboj težke probleme. Odobrila je odstop prejšnjega tajnika Roy Burta, kakor ga je sama zahtevala, in nato sklenila, da naj bo novi tajnik soc. stranke Travers Clement iz Californije. Arthur McDowell ostane delavski tajnik (Labor Secretary). Da-l je eksekutiva med njima napravila pravilno izbiro, bo pokazala bodočnost. McDowell je o strankinem notranjem delu najbolj poučen. Glavni strankini posli so v rokah narodnega tajnika. Tako zvezni delavski tajnik mu je le podrejena pomoč.

Nova orientacija soc. stranke v osobju je zmaga "levice" v "levici", kot se izražajo notranji strankini krog. Harry Allard ostane urednik strankinega glasila Socialist Call.

Novi strankini tajnik Travers Clement je bil prvič izvoljen v eksekutivo am. soc. stranke na konvenciji v Kenosha, Wisconsin. Njegove glavne aktivnosti v delavskem pokretu, kakor pravi poročilo iz urada soc. stranke, segajo kakih 10 let nazaj, večinoma v drugih delavskih organizacijah. Slovenski intelektualno zelo nadarjenega človeka. Svoj urad preuzeže 13. maja.

Izbiranje novega obja ni bila glavna skrb eksekutive — kajti važnejši problem je bil skoraj finančni. Imenovan je bil poseben odsek, ki naj skrb, kako dobiti dohodek. In ob enem mu je naročeno, da naj troši te toliko kolikor bo dohodkov, ne pa se zadolževati in potem apelirati vse križem, da se resi obligacij.

Eksekutiva je sklenila, da se

Tole mi ne gre v glavo...

Ne morem pa ne morem za popasti, čemu ima toliko svobodomislecev cerkvene pogreve. Ker niso živelji cerkveno, mar niso njih duše na mah pogubljene? Niti se take maše jim ne morejo pomagati. A njih sorodniki vendarle kar na debelo dajejo zanje. Pogubljena duša nima nič koristi od tega, torej čemu trošiti denar po ne-nedobrem.—Janko Radovedo.

tega leta 3939 dobrih članov. Registriralo se jih je veliko manj. V Illinoisu ima 8 lokalov, v katerih se je registriralo 114 članov, članarino pa plačuje 283 članov. Izmed teh jih je nad 100 članov JSZ.

V Ohiu je bilo prve tri meseca tega leta povprečno 240 članov, med temi kakih 100 članov JSZ, v Pennsylvaniji pa 370 članov. Največ članov ima zdaj stranka v Wisconsinu, namreč nad 1500, dočim je v New Yorku, kjer jih je imela zmerom največ, padla na 269 članov.

Edina federacija, ki je v tem letu pošljala poročila socialistični stranki o svojem stanju in plačala vsak cent za članarino, ki stranki pripada, je JSZ.

Stranka ji kreditira 423 članov. Češka, italijanska, poljska in litovska federacija niso letos poslale nikakega poročila in strankin izkaz nima zanje nikake beležke glede njenih članov. Židovski sodruži imajo v Chicagu svoj klub — njih federacija je namreč odstopila leta 1936.

V zadnjih nekaj letih je socialistična nazadovata za mnogo tisoč članov. O vzroki so činitelji tega lista dovolj poučeni. Naglašani so bili eni kot drugi razlogi in poudarjali smo, da nobena struha ni bila vsega sama kriva. Ampak takrat je stranka ne bo mogla iti dalje.

F. Z.

Majsko proslava

Detroit, Mich. — Slovensko delavstvo v Detroitu se pridno pripravlja na proslavitev delavškega Prvega maja. Vršilo se bo v nedeljo popoldne 30. aprila v Slovenskem delavskem domu, 437 S. Livernois Ave.

Spored bo zelo bogat. Slavnostni govornik bo naš militarni unijski voditelj s. Walter Reuther, predsednik "West Side Local UAWA". Temu sledi mešani pevski zbor "Svoboda" s slednjimi točkami: 1. Upanje. Delavska pesem, ki bo sedaj prvič zapeta na detroitskem odrtu. 2. Pojd z menoj, srček moj. Zenki zbor. 3. Kresnice. Soprano-solo. Poje Anna Plazar. 4. Hrepenje Duet. Pojeta Marjorie in Frances Rovšek. 6. Sinoči je dela. Poje mešan zbor.

Zaključna točka spreda bo, delavska drama v enem dejaju "Krst revolucionarja", ki jo je spisal s. Joško Owen. Ta drama ima slikovito zgodovinsko ozadje. Nanaša se na brutalne persekcije francoskih revolucionarjev. Glavni junak te drame je mali Marcel, ki se v svoji bistrovnosti vreže v prst, da preslepi orožnike, ki iščejo pobegnega revolucionarja. V drami je tudi precej teoretičnega razmotrivanja glede Karl Marksova naukov na eni, in Bakuninovih na drugi strani. V tem času umrje tudi Karl Marks. Njegova smrt povzroči globoko žalost v vrstah mladega revolucionarnega gibanja.

Pričetek programa bo ob 3. pop., v slučaju pa, če bodo imeli le unije svoj pohod po mestu ob

tem času, bomo počakali s programom, dokler ne bo pohod končan.

Prvi Maj je simbol vstajenja narave, toda svetovno delavstvo si ga je osvojilo tudi kot simbol svojega vstajenja. Na ta dan bo delavstvo manifestiralo svoje pravice in delavsko solidarnost na marksistični podlagi, katera edina ima zdravo jedro. Slovensko delavstvo v Detroitu je vabljeno, da se v največjem številu udeleži te proslave in s tem dejansko počaže simpatije do svojega razreda. Živel Prvi maj!

Za odbor, Frank Cesen.

Ijudeh, posebno o sodrugh, ki jih je srečaval na omenjenem potovanju v Mehiki in Zed. državah.

Clini in članice so vabljene, da pridejo na sejo pred 8. uro, da se naše redno delo toliko prej skonča. Čuli boste tudi zanimiva poročila o naših priredbah in aktivnostih.

Na tej seji bo tudi na razpolago letošnja revija "Majski Glas". Ako bomo vsi sodelovali, jo v Chicagu lahko razpečemo več sto izvodov. Včasi se je nam to že posrečilo — čemu se ne bi tudi letos? — Odbor.

Springfield, III.

Klub št. 47 JSZ priredi slavje v nedeljo 30. aprila v Slovenskem domu. Prične se ob 3. pop. Tega dne bomo imeli že tudi Majski Glas in ga bo na proslavi lahko vsakdo dobil.

Dandanašnja majská slavia imajo drugačen pomen kakor pred leti. Nihče ne ve, kaj nas še vse čaka. Potrebno pa je, da držimo skupaj; to je nam v tej deželi še zmerom dovoljeno. Torej rojaki tu in v sosednjih naselbinah, pridite na našo slavje v nedeljo 30. aprila.

Joseph Ovca.

Hrvatska predstava v Chicagu

Chicago. — V nedeljo 30. aprila bo vpravljeno v Narodni bratski dvorani, 1802 S. Racine Ave., hrvatska narodna drama "Rkač". Igra ima tri dejanja. Njen avtor je Petar Petrović. Pričetek predstave je točno ob 3. Vstopnice v predprodaji so po 35c in pri blagajni 50c.

Med igro in na plesni zabavi bo igrал tamburaški zbor "Sar Planina". Vsa prireditev se vrši pod avspicijo dram. zborna "Nada".

Waukegan, III.

Tu se bo vršil sestanek v proslavo prvega maja na pravilni dan, torej 1. maja zvečer. Za govornika je povabiljen Joško Owen. Sestanek je pod pokroviteljstvom kluba št. 45 JSZ.

VSEBINA "MAJSKEGA GLASA"

"MAJSKI GLAS", ki je izšel te dni, vsebuje med drugimi sledeče spise:

Ali je sploh kje izhod—in kam? (Uvodnik.)

Kronika civilne vojne v Španiji.

Pogorišče v Španiji. (Joško Owen.)

Blebreti kritiki in nevražni narod. (Anton Slave.)

Najdba (iz ruščine prevel Ivan Vuk).

Mitrana potuje skozi mrak (Ivan Molek).

V obrambo postopanja (Ivan Jontez).

"Safety First!" (Anton Sular).

Doberdob (povojna slika. Anton Zaitz).

PREKO ATLANTIKA PO 31. LETIH

FRANK ZAITZ

XXXII.

Kar je Slovencu "bela Ljubljana", to je Čehu "zlatna Praga". Le da mu je še mnogo več, kajti Čehi so zgodovinski narod. Njihova Praga je staro mesto s pestro zgodovino. Malo je mest v kontinentalni Evropi, ki bi imela tako pisana poglavje svoje prošlosti.

Praga ima približno pol milijona prebivalcev. Velika večina je Čehov, tudi Nemecvje je veliko v Pragi. Pod Avstrijo so bili v nji protežirani, toda ne tako vidno kakor v Ljubljani. Hitler je v enemu svojih govorov izjavil, da je Praga "prav tako nemško mesto kakor Dunaj". To seveda ni res, toda zdaj mu bo res dal nemški znacaj s pomočjo napisov, vse boljše državne službe so danes privilegij nacijskega in nad mestom in nad Češko gospoduje in ukaže nemška oblast.

V Prago smo prišli s prijetnimi občutki in v strahu zanj. Zanimala nas ni toliko njena prošlost, pač pa, kaj ji prinese prihodnost. Polki vojakov na obeh straneh meje in tisoč delavcev pri gradnji utrdb so nam bili priča, da se čehoslovački in nemenu glavnemu mestu ne obeta nič dobrega.

Praga napravi na prišleca prav prijeten vtis. Bila je bogato mesto že pred svetovno vojno, pod republiko pa je neno blagostanje vidoma raslo. Zdaj so njeni bogastva in posesti bivše republike v zlatu, v blagu in nepremičninah posest nacijske vlade.

Lansko leto nismo videli niti enega Čeha, ki bi bil pripravljen verjeti, da se njihovi republiki bliža konec.

Na najvažnejšem trgu v Pragi, ob bulvarju, je nas pozdravljal velik spomenik ameriškega medvojnega predsednika Woodrowa Wilsona. Pragi in češki republiki so ga podarili Čehi v Zed. državah. Ta spomenik je delo češkega kiparja Albin Polaska, ki je načelnik oddelka za kiparstvo v Šoli češkega Art instituta na Michigan Ave. V očeh Čehov je bil Wilson velik predsednik — zagovornik ustavnovite samostojne čehoslovaške republike. Nemci pa gledajo na spomenik kot na simbol človeka, ki je bil krv poraza njihove države v svetovni vojni in potem pozabil na svojih 14 točk in čestni mir, ki ga je obeta Nemcem, ter jih pustil pri mirovni mizi diplomatom Francije in Angliji, da so jim diktirali poniževalni, imperialistični mir.

Da li je Wilsonov spomenik še na istem mestu, ne vem. Ako je, je to le radi nemškega "Soviranja" Amerikanov, kajti če bi bilo samo radi Čehov, bi ga naciji takoj vrgli s pedestala in ga dali pretopiti v municipijske namene.

Priporočen je nam bil za našanitev v Pragi Slovensky hotel. V uradilih v Evropi opazil manj vlijudnosti, kot v Zed. državah. Vse je nekam uradniško

resno — pač birokratski duh, ki se ga naleže uradnik od uradnika, rod za rodom. Seveda, če človeka poznaš, ali ako je viši na klinu ali uradniške leste nego birokrat s katerim govorš, se pa uradnost spremeni v ponižnost in klanjanje.

Vrnila sva se v hotel in Zagorjevo pojasnila kaj in kako. Porterja smo vprašali za svet, kako priti čimlagje v oni kraj. Zvezne zvečer so slabe, je dejal. Menjati boste morali avtobuse in čakati. Ponoči je začel tečje to neprijetno. "Dobro, gremo z avtom," je sklenil Toni. "Prosim, preskrbi nam vodnika." In portor ga je res preskrbel, toda šele čez dobro uro. Za vodnika nam je najel svojega očeta. Ampak stari mož, ki se je znal voziti podnevnu v tramvajih in avto-busih je kmalu izprevidel, da smo zasiši. Voditi ni znal. Končno je priznal, da se ni bil v teh krajinah in ponoči je težje najti. Začel je vpraševati za navodila, da smo križarili sem in tja, da tider nismo srečno prišli v iskanje predmetje. Ampak kako zdaj v temi najti hišo, ko nihče izmed nas ne pozna nobene ulice. "Ha, policaja vidim na oglu," je veselo vzkliknil Toni. In ga je vprašal za ulico in naslov. Policaj je prijazno odzdravil, stopil na stopnico v nas vodil do naslova. Toni je segel v žep po nekaj čeških korun, da mu da napitino. Ni je hotel vzeti. Čudno. Ameriški policaj se je ne bi branil. (Dalje prihodnji.)

Z Angelom sva šla še isto pooldne iskati uredništvo socialdemokratskega dnevnika Pravo Lida, kjer je bil uposten bivši Clevelandčan Joseph Martinek, Zagorjeva dva pa sta medtem izvršila razne njune posle. Dobjila sva tramvaj (kar cestne železnice) in se kmalu pripljala na kraj, o katerem je nama sprevodnik dejal, da je pravi. Ampak na pročelju poslopnega ni prav nič kazalo, da je v njemu kako uredništvo, tiskarna in drugi uradi. Same trgovine in na vrhu uradi odvetnikov, zdravnikov in ne vem še koga. "Ker ni tu nič takega kar iščeva, poglejava še zadaj," je svetovala Angela, morda je na dvorišču. In res, šla sva skozi veliko vežo na dvorišče, in tu se je nama odprlo mestece v mestu. Veliko poslopij v evropskih mestih je zgrajeno na način. Po pročelju sodišča, da je to kaka mala ozka hiša, ko pa greškoči vežo na dvorišče, vidiš cel dvorec.

Uredništvo sva končno dobila menda v tretjem nadstropju. Prvi par ljudi, ki sva jih vprašala o Martineku, ni vedelo niti cesar o njemu. Če res tu dela, morda nama lahko kaj pojasmni v oni-lsobi. Ampak uradnik je bil zaposlen in sva čakala, da naju on prvi vpraša česa želiva. Ker je delal zamišljeno dalje, sva stopila drugam. Tu sta se dva ponemčevala. "Bom pa jaz vprašala," je rekla Angela. Poslana sva bila nazaj k onemu, ki je bil zaposlen. "Trebata se ojunačiti in vprašati," sem menil jaz. Predstavljam se nisem, nego le pojasmil svoj naman. "Da, tu dela, a zdaj ima počitnice. Živi nekje v predmetju. Njegovega naslova nimam."

In je začel delati dalje. "Kdaj se vrne?" sem vztrajal pri poizvedovanju. "Čez kakeden dan."

Tedaj sem videl, da snidenja z Martinkom ne bo, če ne napravimo na te ljudi nekoliko ameriškega pritiska. "Je nujno, moramo ga videti. Prihajamo iz Amerike. Gotovo tu kdo ve, kje stanuje."

Naročil je nekomu, da najema preskrbi zaželeni našlov. Kmalu sva ga imela v rokah.

V uradilih v Evropi opazil manj vlijudnosti, kot v Zed. državah. Vse je nekam uradniško

Precej razprave je o bodočem zboru in o bodočnosti JSZ. V predprošli številki Proletarca, v Komentarijih, je tudi nотica, da v naših krajih "obstoja samo še 'Snojev klub', čeravno je Snje na prošlem zboru rekel, da je "starogardist".

Na to jaz ne morem odgovoriti drugemu, kot da sem se po-koril večini, ampak jako nerad. Zakaj videl sem konvencijo socialistične stranke v Clevelandu in sledil na nji vsem bojem in razpravam. En govornik je bil boljši kot drugi, in to na obeh straneh. Solze pa so mi prisile v oči, ko je Waldman apeliral na "militante", da naj nikar ne tirajo iz gibanja veteranov, stare, izkušene sodruge. Drugi, večinoma mladi, so mu njegove argumente zavračali in želi aplavz. Cutil sem, kaj je pomnil. Zavedal sem se, kam bo privreda zmagovala struja socijalne, katere predsednik je bil pokojni Eugene V. Debs. Dobro, da se ne more vrniti iz groba.

Burna je bila tista konven-cija. Ko se je šlo gledati vprašanja stare garde, je debata trajala skoraj do zjutraj. Staro-

Razkrita nacijska nakana v Argentini

Heinrich Jurgos (na sliki spodaj) je bil zaupni tajnik nemškega mini-

tra za propagando Goebbelsa. Ko se je v njim sprl je odstopil iz nacijske stranke. To je bio pred tri leti. Zdaj živi v Buenos Airesu. Argentinski vladni je razkril načrt nacijskega za osvojitev prostrane argentinske province Patagonije. V Argentini so večine nemške naselbine, in s pomočjo teh je Nemčija namevala vreti Patagonijo in jo izrabljati v korist tretjega rajha. Jurgos se je Nemcem silno zameril zaradi razkrivanja njihovega načrta. Zmerjajo ga, da se je pridobil Argentini za špijona in da je sramotno svojemu narodu. Ker mu groze z umorom, je stalno pod policijskim varstvom.

gardisti so bitko izgubili in odšli. Tako je hotela večina, v kateri so trockisti in komunisti imeli važno besedo. Komunisti so se po svojem uspehu avtomatično umaknili in trockisti pa so bili izključeni. Tako je konec stranke, s katero so "militanti" zdali gradove v oblastih. Misliši so, da preobreno svet v dveh tednih. Zdaj jih ni več. Mi smo še zmerom v potretu.

Jaz sem ostal zvest JSZ in stranki, kateri pripada. Opazka, "Snojev klub", bi skoroda rekel, drži. Namreč, če bi bil tudi tega jak goreč levicar, bi tudi tega kluba ne bilo več... Vendar pa si ne lastim nikakih zaslug radi tega, niti ne isčem priznanja. Vprašam le, kje so tisti, ki so bili aktivni samo do razkoča, potem pa, ko so stranek dobili v roke, so izginili iz aktivnosti? Zdaj, ko vidimo, ker smo si ohranili klub samo v naši naselbini. Močno zastopstvo pa bodo lahko imela društva Prosvetne matice. Naš klub, ki je v naprednih aktivnostih glavna sila, bo seveda zastopan kot običajno. Sugestirano je, da naj pošlejo na to prihodnjo konferenco zastopnike tudi tista napredna društva, ki dozdaj še niso pridružena Prosvetni matici. Skrajni čas je že, da se združimo in skupno delujemo, namesto da bi bili eni pasivni, drugi, na pol osamljeni, pa tudi ne morejo kaj pridržati, pa če so njih namenili se tako dobr. Zato bo ta naša konferenca res važnega pomena. Kdaj se bo vršila, bo nazzanljeno v listih in društva dobesedno posebna pismena povabila.

* * *

Precej razprave je o bodočem zboru in o bodočnosti JSZ. V predprošli številki Proletarca, v Komentarijih, je tudi nотica, da v naših krajih "obstoja samo še 'Snojev klub', čeravno je Snje na prošlem zboru rekel, da je "starogardist".

Tudi nekaj socialističnih listov imamo. V prvi vrsti Proletarca. Če ne bi bilo takih "starogardistov", ki so zanj agitirali negledno kakšno je bilo vreme ali kako je pihal veter, pa bi ga ne bilo več. Tisti, ki ga pokopavajo, mu prerokejo konec zato, ker nočejo agitirati zanj, pa tem zakrivajo svojo lenobo. Social-demokrati imajo New Leader. Vsakdo, ki ta list prejema, mora priznati, da je najboljši socialistični angleščinski najboljši časnik v tej deželi. Zato ga delavsko gibanje tudi vpošteva. Na

zadnjem njegovem banketu je bil nad 700 ljudi, med njimi voditelji unij, in mnogi drugi, ki se udejstvujejo v boju za delavske pravice. Soc. stranka ima "Soc. Call". Težko mu gre, ampak upam, da to ni krivda "Snojevega" klubu in ne krivda JSZ, nego onih ljudi, ki so na hodili učiti, namesto da bi nam sami dali dobre vzgoje.

Te diskuzije imamo menda zato, ker so se razmere definitivno spremeni. Kar se tiče JSZ, ni se nihče nič definitivnega predlagal. A to bo potrebno čimprej. Nasprotne struje se organizirajo, nams blati in izrabljajo našo slabost. Vzlic depresije žanjejo — zase. Mi pa se ukvarjam s hibami "militantov", ker naša stranka ni znala biti kos nalogi v tej dobi.

Ti in jaz bi rada agitirala za stranko. A nimava ničesar pokazati. Izključite me radi tega, če hočete, a resnica je taka. V odgovor na našo agitacijo nam mečejo razkole in frakcijske prepire, seveda še v večjem obsegu kot v resnicu so.

Tudi jaz tu nič definitivnega ne predlagam. Pismo tajnika finske soc. federacije v Proletarcu mi je bilo všeč, posebno, ker sem z njimi precej sodeloval. Z marsikakim argumenatom F. Zaitza v njegovih članek soglašam, ampak odločitev naj predlagajo oni, katerim se ne more očitati, da so "desni" "levi".

Finci so res napreden narod. Ko je jeklarna v bližnjem Martins Ferryju lani nehnala obravnavati, so se tukajšnji Finci večinoma izselili.

Ni treba, da bi pisal samo o temnih rečeh. Mi smo živi ljudje in hočemo tudi kaj imeti od življenja. Verujemo v pomen Prvega maja, zato tudi priprejamo vsako leto majsko slavje v zvezikom upomem. Na letošnjem, ki bo v soboto 29. aprila, bo glavna atrakcija koncertni program Vadnaluega kvarteta iz Cleveland. Pridite v društveno dvorano vsi tod okrog od blizu in daleč, da skupno proslavimo naš simbol — delavski Prvi maj. — Jos. Snoy.

Jennie s svojim prikupnim opanom nastopa sigurno z upoštevanjem dinamičnih pravil, s katerimi vjame dušo pemi. Da z luhoto obvlada svoj glas v oktavi alta ali pa v visnah soprana to vam dokaže na tem programu.

Za večjo živahnost programa skrbijo Vodopivec "Snubač" z osredotočenjem našega Antona Epicha in pa "Vojanovci" s svojim plesnim štabom. Kadar so "Vojanovci" na odru SND je vedno živahno. Sedaj ne bo izjema. Za vse plesalce po programu pa skrb Barbičev orkester.

Pričetek programa bo ob 3. uri popoldne.

Vsa slovenska publiko iz Cleveland in okolice je prijazno povabljeni k temu koncertu in majskemu programu. Vstopna cena je tako nizka! Za vse, ki cenijo lep program in čutijo delavsko je njih prostor v nedeljo v SND. — Leo Poljak.

Majsko slavje v Springfield

Springfield, III. — Bliža se čas, ko bodo razredno zavedno delavstvo praznovalo mednarodni delavski praznik Prvi maj. Tudi tukajšnji socialistični klub št. 47 JSZ ga bo praznoval s primernim programom. Prireditve se bo vršila v prostorijah Slov. nar. doma 30. aprila. Pričetek ob 3. popoldan. Sicer bi moral proslavljati Prvi maj v resnicu na dan, kot je, in članstvo klubu se v polni meri tega zaveda. Na sponzorju se je temeljito razpravljalo, toda ni bilo mogče priti do boljšega zaključka kot edino do tega, da se boda prireditev za Prvi maj vršila 30. aprila. Vsele razmer v kar Korščih se delavstvo nahaja, in raznovrstne razcepiljenosti, katere postope med delavstvom, ni mogoče mislit, da bi delavstvo praznovalo Prvi maj kot bi ga moralno in da bi koristilo samo sebi.

Torej sodruži, somišljeniki in priatelji iz mesta in zunanjih naselbin, ujedno ste vabljenci na to prireditve, katera pomeni, da se spomnimo naše preteklosti iz delavskega gibanja, in da pomnožimo naše navdušenje za bodoče delovanje za našo delavsko stvar.

John Goršek.

Iz Avelle, Pa.

Iz Avelle, Pa., ki je bila nekoč zelo živahnova slovenska naselbina, poroča J. Kotelj, da je premogovna industrija tam okrog že dolgo takoreč po polnoma v zastoju. Ljudje so si moralni poiskati delo bodisi pri WPA ali kjer so si ga že mogli najti.

V Avelli imajo lično dvorano, posest članov SNPJ, toda bremena za vzdrževanje in dolgove je v teh časih težko zmagavati. Vzlic temu naši rojaki na Avelli smatrajo, da bodo kos tudi takim težkočam.

"Prešernov" koncert dobro uspel

Chicago. — Slavje 10-letnice zboru "Prešeren", ki se je vršilo prošlo nedeljo s koncertnim sporedom in igro v dvorani SNPJ, je dobro uspelo. Dvorana je bila polna. Gostujuča zbornica sta bila "Slovan" iz So. Chicaga pod vodstvom Iv. Račiča, in češki zbor "Lira" pod vodstvom F. Kubine. Slednji je vodil koncert.

Homer Martin noče v pozabljenost

Homer Martin, bivši predsednik unije avtvinov delavcev, bi se rad ohranil na površju s pomočjo AFL, kakor na primer unija Progressive Miners.

"Sava"

priredi

KONCERT

V SOBOTO 20. MAJA

v dvorani S. N. P. J.

Chicago, III.

PRVOMAJSKA PROSLAVA IN KONCERT

kluba št. 27 JSZ in pev. zbor "ZARJA"

V NEDELJO 30. APRILA 1939

ob 3. pop. v S. N. D. na St. Clair Avenue

CLEVELAND, OHIO

S SODELOVANJEM OKRAJNE SOC. STRANKE

Na programu sprevoigra "SNUBAČI" in "NEBE-
SA NA ZEMLJI". Govorniki: Etbin Kristan v slo-
venščini in John Sommerlatte v angleščini.

Vstopnice v predprodaji 25 centov, pri blagajni 40 centov,
samo za ples 25 centov.

Po programu ples in prosta zabava

ZASLUŽNI MOŽJE

FRANK S. TAUCHAR

Združene države ameriške se do zadnjih let niso brigale uradno za splošno državno zavarovanje; in da je prišlo to vprašanje saj toliko na površje kot čujemo zdaj iz Washingtona, imajo pri tem gotovo nekatere organizacije in osebe večje in manjše zasluge. Zato sem se danes namenil posvetiti kolono tem skupinam in posameznikom ter hvalevredne mu predmetu vsespolnega državnega zavarovanja.

V prvi vrsti zaslužijo priznanje vsi tisti, ki so skozi leta na kakorškoli način agitirali za tako zavarovanje—tudi Townsend (in njegovi vrstniki), čeprav so ga mnogi napadali za utopista širom naše države, ter so ga poleg tega imeli tudi na kongresnem rešetu v Washingtonu. Kljub temu pa moramo priznati, da so ravno take in slične propagande pripravile vladne in korporacijske kroge tako daleč, da so takorekoč prisiljeni saj nekaj storiti za posebno zadnja leta ekonomično skoraj popolnoma brezpravnega delavca. To pa je seveda le skromen začetek. In če se bomo v bodočih letih tčilki spomembivali, da bomo volili svoje kandidate v kongres, to se pravi naše delavske zastopnike, bo ta začetni zakon socialne zaščite stopnjena izboljšan tako, da bo vsak državljan zavarovan za življenske dohodek v vseh nesrečah in bolezni, kakor tudi za brezposelnost. Ko bo ta državna postava spopolnjena, bodo vse privatne zavarovalne kompanije in kooperativne bratske organizacije postale brezpotrebne.

Najprej preglejmo nekaj

PRESOJANJE DOGODKOV DOMA IN PO SVETU

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Nacija strašijo z Rusijo. — Deutsche Diplomatische Korespondenz, ki je polarodno glasilo nemškega ministrstva za vrnjanje zadeve, je v eni svojih zadnjih številk posvarilo imoviti sloj v Angliji, naj se nikar ne podaja v zvezo z Rusijo. Kajti če Rusija zmaga, bo povod proglašena sovjetska vladna. Chamberlain pravi, da se ne boji te nevarnosti, kajti če bosta Anglia in Francija v vojni v zavezništvu z Rusijo, bosta zmagali tudi prvi dve, ne samo Rusija.

Barbara Hutton (vrh tega se piše tudi "grofica Haugwitz-Reventlow" itd.) se je nedavno vrnila v Zed. države, kjer je bila rojena. S seboj je privedla mlaudega dunajskoga barona. Prejšnjemu možu je izplačala nekaj stotisočakov in se ločila. Barbara je bila včasi oglašana za najbogatejšo žensko na svetu. Je še mlada in krasotica. Vozí se povsod bodisi v posebnem vlaku, ali pa ima poseben vagon. Njeno bogastvo izhaja iz Woolworth 5-and-10c stores' Padlo ji je v naročje v obliki

dediščine. Spravili so ga ji skupaj moški in dekleta, ki so delali v omenjenih prodajalnah za takoj nizko mezzo, da so morali vse živeti v pomanjkanju, razen priganjači in špijoni. Tak je kapitalizem.

Bivši predsednik Hoover priporoča merodajnim faktorjem Zed. držav, da naj sprejmejo 20,000 otrok nemških beguncov. On meni, da bomo s tem izvršili dobro delo, ne da bi naša dežela trpela pri tem kakrškoli škodo. Mnogi takim predlogom nasprotujejo, ker so ti otroci večinoma židovskega po-kolenja, židov pa je po njihovem mnenju — čeprav tega naranost ne rečejo — že itak dovolj v Zed. državah. Verjetno je, da bo pripuščeni sem vzhod opoziciji več tisoč teh otrok.

Michiganski governer, 80-letni Luren D. Dickinson, je oznanil v nedelji 30. aprila za dan molitve v pomoč zakonodajni v Lansingu, ki se muči z raznimi problemi, pa naj jo po-governorjevemu mnenju Bog razsvetli, da jih bo čim bolje rešila in balancirala budžet.

PRISTOPAJTE K

SLOVENSKI NARODNI PODPORNI JEDNOTI

USTANAVLJAJTE NOVA DRUSTVA. DESET CLANOV (IC) JE TREBA ZA NOVO DRUSTVO

NAROČITE SI DNEVNIK

"PROSVETA"

Naročnina za Združene države (izven Chicago) in Kanado \$6.00 na leto. \$3.00 za pol leta, \$1.50 za četr leta; za Chicago in Cicerovo \$7.50 za celo leto, \$3.75 za pol leta; za inozemstvo \$9.00.

NASLOV ZA LIST IN TAJNISTVO JE:

2657 So. Lawndale Avenue
Chicago, Illinois

bi jo morali sproti zapraviti (kar bi najbrž nikomur ne delalo preglavic), kar naj bi se finančiralo z dvema odstotkoma davka na vse trgovske transakcije v republiki; in to bi pomenilo, da bi vsak penzionist plačal tega davka štiri dolari mesečno, ker bi bil prisiljen celo penzijo potrositi. Glavna kvalifikacija, ko bo človek šestdeset let star za dobiti penzijo bo, odpovedati se vsemu delu, ter dva stotaka vsak mesec dosledno zapraviti kjer-koli, kar bi večini izmed nas najbrž ne delalo posebnih preglavic... Ker ima ta organizacija baje deset tisoč postojank na vseh državah unije, bo gotovo imela precej vpliva na kongres; posebno še, če je res, da so ti ljudje pomagali izvoliti nad sto in petdeset članov v obe zbornici sedanjega kongresu.

Ker je nad deset milijonov ljudi brezposelnih v naši državi in približno toliko jih je že nad šestdeset let starih — zakaj ne bi sprejeli Townsendova načrt? Starje, ki mnogi zdaj še dela, čeprav po večini ne, naj se da na pokojninsko listo, mlajše brezposelne pa na delo! Dela bo tudi vedno več, ker bodo stari "fantje" in "dekle" za različne proekte mesečno potrošili okroglo dva bilijona dolarjev.

Male manj darežljiv je zvezni senator Sheridan Downey iz California, ki je v jesenskih včitvah agitiral v svoji državi za predlog, ki je bil na splošnem glasovanju in dočelo tri deset dolarjev tedenske stareste zavarovalnine, kateri pa je na žalost propadel, da bi bil skoraj polovico manj doštel davkopalcev kot pa Townsendova načrt. Kljub temu so že davno pred volitvami finančni in drugi "eksperti" strašili po vsej republike ter svarili zoper neizvedljivost in nepostavnost tega načrta, in s tem dosegli poraz tega predloga.

Pokojni Huey Long, ki je bil zvezni senator iz Louisiane, je tudi imel svoje vrste načrt za delitev narodnega bogastva, pa za nam je v sredi njegove najaktivnejše karriere neki ne-priprav ustreli — in tako je zopet ena dobra ideja legla v njem v grob...

V kongresu Zed. držav je zdaj že več drugih predlogov in dodatkov k že obstoječi postavi za socialno zavarovanje. Eden izmed teh dolöčuje za vse, ki so nad šestdeset let starri, vsoto do šestdeset dolarijev mesečno, kar naj bi se plačevalo z dva odstotnim dnykom na splošne celotne dohodek posameznikov in skupin. Predsednik sam je v svoji posebni počlanici na kongres priporočal, da naj bi se pričelo plačevanje starosten zavarovalninu že leta 1940, namesto 1942, in vsoto naj bi se zvišalo na petdeset dolarijev mesečno za ljudi, ki dosegajo petinštresto leto.

Zraven je priporočal tudi zvezno pomoč za okrajne bolnišnice in klinike, posebno na deželi, kjer naj bi revnješi sloji dobili saj delno zdravniško pomoč tudi zastonj če so brez sredstev. Ameriška medicinska zveza odločno nasprotuje, da bi se to preveč razširilo (če-sar se jim pa za enkrat pod se danjo vladlo še prav nič ni treba bat). Zdravniksi se pač boje le za svojo privatno profesijsko, ne pa za zdravstveno blagostanje vedno bolj obubožanega delavstva, ko trdijo, da bi socializirana medicina z časom postajala vedno bolj neúinkovita in da bi kmalu resno ogrožala namesto zboljševala zdravstveno stanje naroda.

Nadalej so predlogi v zbornici za posebno zdravniško oskrbo mater in otrok, ter za polovljno brezposelno in bolniško zavarovanje vseh delavcev. Ako se bo v tem oziru res kaj doseglo, bo saj nekaj blago-stanja vrnjenega dejel. Če bomo doobili polovljno zdravniško oskrbo vsaj zaslinno brezposelno zavarovanje ter popolnoma zadostno doseganje penzije, bomo tudi precej delj živel. S tem računajo tudi takozvani aktuarski izvedenci in pravijo, da če stopijo te očitave v veljavno takoj, oziroma v par letih, bo čez štirideset let že dva-krat takliko šestdesetletnikov, kajt jih je zdaj. Jaz jim to ver-

jamem, kajti dandanašnji pre-mnogi pomrije veliko prezgodaj zaradi revščine, nesanitarnih stanovanj, jeze in obupa. Poleg tega si mnogi sami vzamejo življenje, ker se naveličajo takozvanega pekla na tem svetu. Kdo, hudiča, bi se pa potem obesil, če bo mesečno "potegnil" dva stotaka s to pri-pombo, da mora vse dollarke potrošiti v zabavničkih, trgovinah in gostilnah do konca meseca, ko bo dobil spet novo za-ologo evanca? Radi tega bo najbrž Townsendova vsota malo previšoka, pa se bomo moralni spriznati s šestdesetimi dolari na mesec — kar pa bo kljub temu v največ slučajih vendar-več kot pa se zdaj povprečno zasuši...

Ta zakon, čeprav ne bo še dolgo zadovoljiv, je vendarle za delavstvo najboljše kongresno delo skozi zadnja desetletja — če ne v vsej zgodovini naše mlade države. Ako bi država prevzela privatne zavarovalne družbe in bratske organizacije z njihovim kapitalom vred, bi to že bila osredotočena finančna moč za podlagovo-povetljivih podpor, katere bi se tudi lahko za vse enako obdržavalo z manjšimi vplačili kot pa jih splošno delavstvo zdaj žrtvuje vsem tem številnim institucijam. Vsekemu bi se vračalno pri plači določene odstotke v smislu tozadnevne postave za "asesment", pa bi bil v slučaju bolezni in brezdejli brez kakih nadaljnjih ceteremonij popolnoma preskrbljen, kakor tudi za pokojino, ko bi dosegel predpisano polnoletnost.

Kadar bo to upeljano, nam bo nudilo veliko brezskrbnejše in seveda tudi prijetnejše, slajše ter povsem idealnejše življenje, ker bomo resnično živeli, ne pa samo mučno životali... Delujmo torej iskreno v naši delavski politični stranki, da se bo to čimprej uresničilo, pa bomo tudi morda enkrat spadal med zasluzne može! Prej omenjene organizacije in posamezniki, ki so drezali toliko časa, da je bil končno vendarle storjen saj dober začetek za bodočo popolno socialno zaščito, so pa tudi zasluzili, da jim na tem mestu izrecemo odkrivostno priznanje.

Karkoli posamezni mislimo o našem razdrapanem delavskopolitičnem stanju, dejstvo ostane neovrgljivo, da je naše politično delo vsejalo to sem za socialno zaščito, kateremu zdaj prigrebova v Washingtonu samo delno naklonjeni vrtnarji — takorekoč posili, ker nekaj skoraj morajo storiti...

Ta nova rastlina nujno rabia domačih vrtnarjev!

Ali naj JSZ postane samostojna?

To vprašanje je za sodruge, ki so okoli nje in ki so dolgo vrsto let mnogo prispevali, ne-dovomno, zelo pereče vprašanje, kateremu dvomim, da se bo možno izogniti in ki sili na dan, katerega bomo moralni slej ali prej temeljito pretresati, ker že nekaj let čakamo, da se bo končno v ameriški socialistični stranki pojavil pod se danjo vladlo še prav nič ni treba bat).

Zdravniksi se pač boje le za svojo privatno profesijsko, ne pa za zdravstveno blagostanje vedno bolj obubožanega delavstva, ko trdijo, da bi socializirana medicina z časom postajala vedno bolj neúinkovita in da bi kmalu resno ogrožala namesto zboljševala zdravstveno stanje naroda.

Nadalej so predlogi v zbornici za posebno zdravniško oskrbo mater in otrok, ter za polovljno brezposelno in bolniško zavarovanje vseh delavcev. Ako se bo v tem oziru res kaj doseglo, bo saj nekaj blago-stanja vrnjenega dejel. Če bomo doobili polovljno zdravniško oskrbo vsaj zaslinno brezposelno zavarovanje ter popolnoma zadostno doseganje penzije, bomo tudi precej delj živel. S tem računajo tudi takozvani aktuarski izvedenci in pravijo, da če stopijo te očitave v veljavno takoj, oziroma v par letih, bo čez štirideset let že dva-krat takliko šestdesetletnikov, kajt jih je zdaj. Jaz jim to ver-

jamem, kajti dandanašnji pre-mnogi pomrije veliko prezgodaj zaradi revščine, nesanitarnih stanovanj, jeze in obupa. Poleg tega si mnogi sami vzamejo življenje, ker se naveličajo takozvanega pekla na tem svetu. Kdo, hudiča, bi se pa potem obesil, če bo mesečno "potegnil" dva stotaka s to pri-pombo, da mora vse dollarke potrošiti v zabavničkih, trgovinah in gostilnah do konca meseca, ko bo dobil spet novo za-ologo evanca? Radi tega bo najbrž Townsendova vsota malo previšoka, pa se bomo moralni spriznati s šestdesetimi dolari na mesec — kar pa bo kljub temu v največ slučajih vendar-več kot pa se zdaj povprečno zasuši...

Nikdo naj ne misli, da se hoče dosegči kaže stranske name-stne s temi vrsticami. Niti najmanj ne. Silno me boli, kakor vsakega zavednega socialističa, da se moramo s takimi vprašanjimi ukvarjati, mesto da bi bili ponosni na procvitajočo stranko.

Najmanj ne želimo še umreti z mrtvimi telosmi. Mi hočemo, da JSZ živi s svojimi ustanovami pa če že ne trajno, vsaj dokler bo našemu narodu potrebna v vzpodobu in za vztrajnost, ker se naše skupno dolgoletno prizadevanje, da smo jo do tu ohramili, nas sili v to.

Nikdo naj ne misli, da se hoče dosegči kaže stranske name-stne s temi vrsticami. Niti najmanj ne. Silno me boli, kakor vsakega zavednega socialističa, da se moramo s takimi vprašanjimi ukvarjati, mesto da bi bili ponosni na procvitajočo stranko.

Najmanj ne želimo še umreti z mrtvimi telosmi. Mi hočemo, da JSZ živi s svojimi ustanovami pa če že ne trajno, vsaj dokler bo našemu narodu potrebna v vzpodobu in za vztrajnost, ker se naše skupno dolgoletno prizadevanje, da smo jo do tu ohramili, nas sili v to.

Najmanj ne želimo še umreti z mrtvimi telosmi. Mi hočemo, da JSZ živi s svojimi ustanovami pa če že ne trajno, vsaj dokler bo našemu narodu potrebna v vzpodobu in za vztrajnost, ker se naše skupno dolgoletno prizadevanje, da smo jo do tu ohramili, nas sili v to.

Najmanj ne želimo še umreti z mrtvimi telosmi. Mi hočemo, da JSZ živi s svojimi ustanovami pa če že ne trajno, vsaj dokler bo našemu narodu potrebna v vzpodobu in za vztrajnost, ker se naše skupno dolgoletno prizadevanje, da smo jo do tu ohramili, nas sili v to.

Najmanj ne želimo še umreti z mrtvimi telosmi. Mi hočemo, da JSZ živi s svojimi ustanovami pa če že ne trajno, vsaj dokler bo našemu narodu potrebna v vzpodobu in za vztrajnost, ker se naše skupno dolgoletno prizadevanje, da smo jo do tu ohramili, nas sili v to.

Najmanj ne želimo še umreti z mrtvimi telosmi. Mi hočemo, da JSZ živi s svojimi ustanovami pa če že ne trajno, vsaj dokler bo našemu narodu potrebna v vzpodobu in za vztrajnost, ker se naše skupno dolgoletno prizadevanje, da smo jo do tu ohramili, nas sili v to.

Najmanj ne želimo še umreti z mrtvimi telosmi. Mi hočemo, da JSZ živi s svojimi ustanovami pa če že ne trajno, vsaj dokler bo našemu narodu potrebna v vzpodobu in za vztrajnost, ker se naše skupno dolgoletno prizadevanje, da smo jo do tu ohramili, nas sili v to.

Najmanj ne želimo še umreti z mrtvimi telosmi. Mi hočemo, da JSZ živi s svojimi ustanovami pa če že ne trajno, vsaj dokler bo našemu narodu potrebna v vzpodobu in za vztrajnost, ker se naše skupno dolgoletno prizadevanje, da smo jo do tu ohramili, nas sili v to.

Najmanj ne želimo še umreti z mrtvimi telosmi. Mi hočemo, da JSZ živi s svojimi ustanovami pa če že ne trajno, vsaj dokler bo našemu narodu potrebna v vzpodobu in za vztrajnost, ker se naše skupno dolgoletno prizadevanje, da smo jo do tu ohramili, nas sili v to.

Najmanj ne želimo še umreti z mrtvimi telosmi. Mi hočemo, da JSZ živi s svojimi ustanovami pa če že ne trajno, vsaj dokler bo našemu narodu potrebna v vzpodobu in za vztrajnost, ker se naše skupno dolgoletno prizadevanje, da smo jo do tu ohramili, nas sili v to.

Najmanj ne želimo še umreti z mrtvimi telosmi. Mi hočemo, da JSZ živi s svojimi ustanovami pa če že ne trajno, vsaj dokler bo našemu narodu potrebna v vzpodobu in za vztrajnost, ker se naše skupno dolgoletno prizadevanje, da smo jo do tu ohramili, nas sili v to.

Najmanj ne želimo še umreti z mrtvimi telosmi. Mi hočemo, da JSZ živi s svojimi ustanovami pa če že ne trajno, vsaj dokler bo našemu narodu potrebna v vzpodobu in za vztrajnost, ker se naše skupno dolgoletno prizadevanje, da smo jo do tu ohramili, nas sili v to.

Najmanj ne želimo še umreti z mrtvimi telosmi. Mi

May Day Manifesto Of The Socialist Party U. S. A.

Workers of America!

Whether we come from factories, mines, fields or offices—whether we work in city or country, on land or sea—May First is OUR DAY.

It was first dedicated to the cause of labor by organized workers in the United States during their heroic struggle for the 8-hour day. It was consecrated by the blood of the Chicago Haymarket martyrs in the '80s. It has since become the Labor Day of the international working class.

MAY DAY symbolizes our hopes and our aims for a world free of poverty and unemployment, fascism and war.

In the past year much has occurred to throw terror into the hearts of millions in every land. Fascism has marched along the road of capitalist nationalism to enslave new millions, robbing them of their liberties, whipping them with the lashes of tyranny and starvation.

Despite its brutality, however, fascism has been unable to quench the flames of working-class revolt. In Germany, Italy, Austria, Czechoslovakia, and blood-drenched Spain today, the revolutionary workers are continuing their underground struggle for the restoration of their liberties and the establishment of a workers' world. Spurning all forms of totalitarianism—whether "right" or "left"—they are the true heroes of democracy and humanity.

Demonstrate on May Day Against Fascism! For Workers' Democracy! For a Workers' World!

REFLECTIONS

By RAYMOND S. HOFSES

It occurs to me that the reason we, who are "safe" in America, fail to appreciate the folly of the many wars which have been going on for the past ten years, as well as the wars that threaten, is because we think of nations instead of individuals. Yet every nation is nothing more than a large number of individuals, each with personal interests, personal feelings and personal lives to sacrifice. No matter how great the issue appears on the surface, when a soldier gets a bullet between his eyes that puts an end to the entire matter so far as he is concerned.

I believe if we'd think about Anton Bilka instead of Rumania, Ludwick Lewandowski instead of Poland and Hop Lee instead of China we'd agree that Anton, Ludwick and Lee are a set of blanket-blank fools when they permit themselves to be hornswoggled into fighting and dying to preserve a nationality which has meant nothing more than the most abject poverty.

I recall a story which a Rumanian-born American citizen told me with tears in his eyes.

"The people were so poor," he declared, "that when the soldiers passed through our village in their fine uniforms everybody came out with buckets in the hope of gathering up horse droppings with which to fertilize the sorry patches of stony ground they called 'farms.' Sometimes," he added, "they didn't even have buckets and the women gathered the steaming manure with their hands and carried it home in their aprons."

My Rumanian friend explained that the good soil in his native land was owned by the aristocracy who had fenced it in as private "estates."

Now it appears that "Rumania" may be called upon to fight and that Anton Bilka will be offered the glorious opportunity of stopping gathering manure and, himself, becoming fertilizer at the cannon's mouth!

It may look all right to him to embrace that opportunity. But from the distance of three or four thousand miles away what I think is:

"What a fine bunch of suckers those Rumanians would be to give a tinker's damn whether they are exploited and enslaved by fellow Rumanians or by neighboring Nazis!"

Even without the understanding that, in the next war, they are to be the pawns of international capital, it would seem to me that the difference between the nationality of an exploiter is not an issue which should arouse the patriotic frenzy of a slave.

In industrial America we don't gather manure for farms. Here approximately a third of our population lives mainly on some form of relief.

But here, too, it seems to me that some bargaining would be in order before the John Smiths and Henry Browns who live in side streets and on tenant farms throughout the nation consent to lay down their lives in a war to preserve "our civilization."

The fact is that the people who will be asked to do the bleeding have had too meager a share of the civilization which is to be preserved. I maintain that they are justified in asking more—much more!—as their price for saving anything. If this nation enters another war it won't be America that's fighting and sacrificing. It will be the Johns and Henrys of the lower third. And they should demand a greater stake in the things they are preserving than the economic slavery and poverty which have been their lot in this land of a few million-dollar incomes.

Rumanian peasants and Chinese coolies are not the only people who can be duped to advance the interests of the people who have been using and exploiting them all their lives. If America goes to war we'll hear much about "democracy" and "fascism" and "humanity" and "aggression." But those of us who do our own thinking, including the native owning class, will also take into consideration the hemp from the Philippine islands, the rubber from the East Indies, the manganese from Central and South America and the many other physical resources upon which civilization and the profits of owners depends.

Let foolish foreigners be the pawns in a bloody chess game between rival exploiters if they must. But here in America I'd like to be assured that "our" civilization is really OURS—not Morgan's. I want the exploitation of workers by owners to stop!

Such assurance, it seems to me, is the only thing which could possibly justify this generation in shedding its blood. But to mean anything, the assurance must be made a fact by socializing American resources and by abolishing the industrial and financial autoocracy.

And it must be done BEFORE the first American worker is called upon to die.

Music washes away from the soul the dust of every-day life. —Auerbach.

RESPONSE TO SPRING

CLEVELAND, O.—April showers will bring with them the May Day celebration of Socialist "Zaria" and Branch 27 JSF. Sunday, April 30, is the day; 3 P. M. is the time; 25 cents in advance is the price for the thrifty, while the laggards will pay 40 cents at the box office. Yes, sir, the new low price will enable every worker, regardless of how low his financial standing may be, to come to the SND on St. Clair and make the May Day affair a crowning success.

"Zaria" will be on hand with a new selection of songs, among them the classic "V spomin Ivanu Cankarju." The title speaks for itself. A light and humorous song, entitled "Tinica," will bring childhood memories to that part of the audience born in Europe. "Slava Delu" will be one of the worker's songs to add variety. Of course, in spring a young man's fancy turns to thoughts of love, consequently, a song of romance named "Lahko Nod" was added to complete the bill by the mixed chorus. The much improved women's chorus will present a harmonious arrangement of the "Gloworm" in English.

Also participating in the May Day affair, will be members of the Czech singing society "Vojan" who will present a dance called "Beseda," which will add greatly to the program. A brother-and-sister act will be performed by Sally Strumbel and Eleanor Lazar. Duets of which there are quite a few, will be rendered by Jennie Perusek and Valeria Wess; Frank Elersich and Katherine Jurman; Josephine Turk and Sophie

Turkman; Albert Fatar and Andy Turkman; trio—Josephine and Elsie Turk and Jennie Hendershot; solos by Jennie Perusek and Victoria Poljsak.

Something different will be the musical dramatization "Snubak."

Among the speakers will be Etbin Kristan and John Sommericht.

"In Heaven and Earth" looks like a very promising play. Centering about the plot of "War, what for?" the events take place in a college within a period of four years in the near future. Ray Maynard (Tony Elersich), editor of the school paper, is deserted by the girl of his heart, Norma (Sue Pakis) and his staunch friends, Bill Williams (Andy Turkman), Jimmie (Frank Elersich), and Johnny (Ralph Polshak), when he continues his crusade for peace after a war breaks out and the United States enters. Four years later, after suffering untold hardships, Ray is visited by the ghosts of his three pals who have been killed and now return to tell him of the fallacies of war. Norma returns to him alive, and together they pledge themselves to work against any possibility of such a thing happening again.

Frank Kacar as the "Dean" is very impressive, and Johnny Slosar does well as Professor. The crowd is composed of the rest of the younger people in Zarja.

Help labor show its solidarity by coming to see us at the S.N.D. on Sunday, April 30, at 3 P. M.

Dancing in the evening to Frank Barbic's orchestra.

Andrew Turkman.

Roosevelt To The Dictators

President Roosevelt's letter to Hitler and Mussolini was a master stroke for peace as it came when Europe was on the edge of a bloody abyss. It was welcomed by the peoples of the world, including large numbers in Germany and Italy, and the labor and Socialist movement in all nations.

It is an extraordinary event in world history when the head of one nation asks the heads of two other nations whether they will agree not to destroy the independence of 31 other nations. The mere request is an indictment of the two dictators. They have swallowed up four nations, and that fact gave point to the President's request in the name of 31 other prospective victims.

The tone of the fascist press, especially Mussolini's kept journals, indicate that Hitler's speech on April 28 will be more cautious and less bombastic than his other performances, and that it will not be acceptance of a world conference but will state demands as a condition for participation in such a conference. Mussolini has forecast this attitude by announcing a ten-year program of increased armaments.

Whatever may be the fascist answer, the two gangsters face a world encirclement as a result of the President's letter. They have consolidated world opinion and resources against them. Even their Japanese ally now recoils at a military alliance with them.

We have reached the peak of the world crisis. The road is open for sealing down armaments, breaking of trade barriers, equitable apportionment of raw materials and the organization of a world league more effective than the one that issued out of the World War. It is also open to another bloody shambles. The Rome and Berlin terrorists can decide which road it shall be and their answer next week will constitute that decision.

—New Leader.

Walkout of All Soft Coal Miners Threatened

With 320,000 bituminous coal miners still idle and the nation's coal supply rapidly dwindling, the United Mine Workers of America have threatened to order a walkout of all soft coal miners in the country May 4 unless the operators have granted them a new working contract before then.

Subcommittees representing both the UMW and the Appalachian coal operators have been unable to break the deadlock on terms of a new contract to replace the agreement which expired on midnight, March 31.

It has been estimated that 1,000,000 men already have been idle in the railroad and other industries by the lack of coal shipments and shortage of fuel. Negotiations have been deadlocked by the union's demand for the elimination of so-called penalty clauses from the proposed new working contract. The clauses impose fines of \$1 to \$2 a day for each miner who strikes.

A complete shutdown of the soft coal industry would leave the 125,000 anthracite miners of the northeastern district of Pennsylvania producing the only coal. The country consumes 7,000,000 tons of coal a week. The anthracite miners' contract expires April 30.

President Roosevelt has been asked to intervene but the only federal action so far was taken last week by Secretary of Labor Frances Perkins, who sent J. R. Steelman, head of the department's division of conciliation, to New York to confer with the negotiators.

PMWA Will Ignore Call

Approximately 80,000 AFL-affiliated bituminous coal miners "will ignore" the May 4 strike call issued in New York by the CIO-United Mine Workers of America, Joe Ozanic, international president of the Progress-

Mine Workers of America, said. Ozanic said the strike call, to take effect unless Appalachian mine owners have signed a contract with the UMW before that date, will not affect nearly 60,000 members of his organization in the Appalachian field and an additional 20,000 now working in Illinois and Kentucky.

Ozanic said his organization already had notified the Appalachian producers that the PMWA now represents a majority of their workers and demanded a meeting with the wage negotiation committee.

"If the Appalachian producers do sign a contract with the United Mine Workers we will invoke provisions of the national labor relations act to prove that the PMWA is the rightful collective bargaining agent in that area," Ozanic declared.

HIGH-HEARTED EXILES

Written for "Labor" by ALICE THACHER POST

Courage is our ship,
Gayety our sail,
Fortitude the seafarers
Weathering thro' the gales.

We come from lands of doom,
Crowded and oppressed,
Swept westward by the ancient urge
Upon the ancient quest.

But should we find no land
Where souls of men are free,
We hereby register this vow:
That such a land SHALL BE!

Courage is our ship,
Gayety our sail,
Fortitude the seafarers
Weathering thro' the gales.

Music washes away from the soul
the dust of every-day life. —Auerbach.

IS PROSPERITY JUST AROUND THIS "CORNER"?

Skimp Appropriation For The WPA

There will be stacks and stacks of money for increased armament, but the senate and house decided to throw hundreds of thousands of unfortunates off the WPA in order to save money.

The president asked for \$150,000,000. It was whittled down to \$100,000,000 by the house and was message to the senate in that form. There Senator Pepper moved that \$50,000,000 be added to the appropriation. This amendment was rejected by a vote of 49 to 28. Even "Dear Alben" — Senator Barkley who is the senate Democratic leader and the customary mouthpiece of the administration in that body — voted against the amendment.

La Follette of Wisconsin voted for the additional appropriation.

Wiley of Wisconsin voted against it.

A vote against the additional appropriation is a vote to throw deserving men and women out of employment. Many have already been discharged and many more will be discharged.

In part, the vote against the additional appropriation is intended to punish the president. Some of the senators and representatives want to show the world that they will not "take orders" from him. It would be much better for them to make that showing in a different manner — by voting for the war referendum or by voting to keep him from having his own way about war entanglements, for instance—instead of making it by still further crushing the spirit of the unemployed.

The entire \$150,000,000, sought by the president, would not have been anywhere near enough.

—Milwaukee Post.

MASSES DUPES OF WARMAKERS

Sees League of Peoples as Only Hope of Escape From Militarists Who Plan Slaughter

By Scott Nearing

Wars are not accidental. They are organized and planned years in advance by men who make military preparedness their life work. Some authorities on military affairs even go far as to define peace as "the interval between wars."

Diplomats have a part in war preparations. They choose the time and the occasion. Military experts provide the stage setting. Millions of human beings do the acting. Ruskin called war the most extensive and expensive of all the sports indulged in by the rich and powerful.

War might also be described as the most elaborate drama staged by the human race. But it is not the product of human passion. Passions are whipped up by the war-makers at a certain stage in their military preparations. War is a science and an art.

Massacre Well Planned

Every important government maintains an elaborate war-making apparatus consisting of departments of war, navy and aviation, with the necessary complement of ministers, secretaries, clerks and experts. Special schools and colleges prepare their graduates for leadership in war-making, and the officers who plan and direct the campaigns of organized destruction and mass murder that go by the name of war are held in the highest esteem.

The military department receives larger appropriations than any other single item of public expense. The physical equipment of the war-making departments is maintained on a huge, extravagant scale. A single battleship now costs about \$70,000,000; cruisers and destroyers, proportionately less. Into all of the 750 ships that make up the U. S. navy there goes the best material that money will buy.

Wealth For Destruction

The U. S. navy has just issued a report showing the property investment in naval apparatus for the year 1938. The largest single item is \$1,972,000,000 for ships. Naval stations have an estimated value of \$785,000,000. The total investment in the navy on June 30, 1938, was \$3,864,000,000.

The U. S. has only recently become a great world power. Between 1794 and 1910 the total expenditures on the navy were \$3,600,000,000. Between 1917 and 1938 expenditures were \$13,000,000,000, or four times as great during the past 21 years as during the previous 123 years.

The U. S. is only one of the seven great naval powers. The British fleet is slightly larger than the American. The Japanese fleet is somewhat smaller. But in all seven of the countries with sufficient wealth to afford big navies, a huge apparatus is maintained and is now being rapidly enlarged to protect and extend the vested interests of the various ruling class groups.

How are the billions secured for naval construction and expansion? By making guns instead of butter. The present arms race in the richest as well as in the poorest nations is financed by lowering the standard of living of the masses.

War Breeds War

War-making may be the greatest of all sports. It certainly is expensive

—Labor.

CAN'T GO TO EDGE AND STOP

Labor does not believe there is any great danger that this country is about to be plunged into war. Nevertheless, it is disturbing to find men who should have some sense of responsibility declaring in congress, in the public press, and over the radio, that America should engage in another crusade to "make the world safe for democracy."

True, most of these gentlemen say they do not wish us to actually go to war, but would be satisfied if we "do everything short of war." This kind of sophistry is unworthy of men who would like to be considered statesmen. History proves that a nation seldom goes to the edge